

Z nudy sudy válet

Věra Martinová

A budu z nudy sudy válet, tak vznikne oživení v sále,
za to, že je ten mrtvej bál, co za bačkoru zatím stál.

A budu z nudy sudy koulet, ať na mě všichni oči poulej,
spolek místních dam, bude hned ten tam.

A budu z nudy sudy krouhat, pak do všech mužskejch vleže touha
a jistě všichni za mnou hned, skulený spadnou na parket.

A budu z nudy sudy válet, pak v uších znít mi bude stále,
kdopak, kdopak to je, ta holka s nábojem.

Copak, copak s ní, copak, copak s ní,
copak, copak s ní, slyším jak sálem zní-í.

To, že z nudy sudy válím, vyskytly se mi jen v hlavě dále,
je bál a není tanečník, to jsou můj pravdy skutečný.

A budu z nudy sudy válet, to bude horší nežli nálet,
tím všechny vyděsím, tou krásnou recesí.

Copak, copak s ní, copak, copak s ní,
copak, copak s ní, slyším jak sálem zní-í.

Tenhleten nápad se mnou hrál, když poznala jsem celej bál
a v tombole zbyl na mě sud, to byla nejnudnější z nud.

Tak chtělo se mi sudy válet, a brečela jsem přitom málem,
copak, copak s tím, když nemám tančit s kým.